

сынѣ твой Іосифѣ прихожда коудъ тебе : тогава се подкрѣпи Израиль, та сѣдна на одѣратѣ.

3 И рече Іаковѣ на Іосифа : Богѣ Всемогѣщій гави ми се въ лѣзѣ въ землѣта Ханаанска, и благослови ме :

4 И рече ми : ето, азѣ ще те возрастимѣ, и ще те умножимѣ, и ще те поставимѣ во множество людско : и ще дадемѣ таа земла въ семето твое по тебе, во вѣчно наслѣдїе.

5 Ега прочее двамата сынове твои, които ти се родиха въ землѣта Егѣпетска, преди азѣ да дойдемѣ коудъ тебе во Егѣпетѣ, мои сѣ : Ефремѣ и Манасїей ще ми вѣдатѣ така, каквото (ми сѣ) Рѣвинѣ и Симеонѣ.

6 А чадата ти колко родишѣ послѣ по тыа, ще да вѣдатѣ твои : во името на-вратїята си ще се назоватѣ въ наслѣдїето си.

7 Когато прочее азѣ прихождахѣ ѿ Паданѣ, умре ми Рахиль на пѣтьятѣ въ землѣта Ханаанска, като не (беше шстанало) токму мало разстояние за да пристигнеме у Ефраа : и запопахѣ а тамѣ въ пѣтьятѣ на-Ефраа : таа (е) видлемѣ.

8 И като видѣ Израиль синовете на-Іосифа, рече : кои (сѣ) тїа ?

9 И рече Іосифѣ на отца си : тїа (сѣ) моите сынове, които ми даде Богѣ тѣка. И онѣ рече : приведи ги, молимѣ, при мене, за да ги благословимѣ.

10 Очите прочее на-Израила беха тѣповидни ѿ старостѣта, не можеха да гледатѣ. И привлижи ги при него : и той ги пригърна, и цѣлова ги.

11 И рече Израиль на Іосифа : не се надахѣ